

Reserved on : 25.04.2026
Pronounced on : 16.06.2026

IN THE HIGH COURT OF KARNATAKA AT BENGALURU

DATED THIS THE 16TH DAY OF JUNE, 2026

BEFORE

THE HON'BLE MR. JUSTICE M. NAGAPRASANNA

CRIMINAL PETITION No.12246 OF 2023

C/W

CRIMINAL PETITION No.11441 OF 2022

CRIMINAL PETITION No.6238 OF 2023

CRIMINAL PETITION No.8552 OF 2023

CRIMINAL PETITION No.8594 OF 2023

CRIMINAL PETITION No.9051 OF 2023

CRIMINAL PETITION No.9784 OF 2023

CRIMINAL PETITION No.12788 OF 2023

Digitally signed
by SANJEEVINI J
KARISHETTY
Location: High
Court of
Karnataka

IN CRIMINAL PETITION No.12246 OF 2023

BETWEEN:

VIVEK B.C.,
S/O LATE CHANDRAPPA,
AGED ABOUT 28 YEARS,
R/O BYCHENAHALLI VILLAGE,
KASABA HOBLI, GUBBI TALUK
TUMAKURU DISTRICT
PINCODE – 572 216.

... PETITIONER

(BY SRI SANTHOSH KUMAR M.B., ADVOCATE)

AND:

- 1 . STATE OF KARNATAKA
BY GUBBI POLICE STATION,
BY ITS STATE PUBLIC PROSECUTOR
HIGH COURT BUILDING
BENGALURU – 560 001.
- 2 . SMT.B.M.SHASHIKALA
W/O LATE B.SATISH,
AGED MAJOR,
WORKING AS A THASILDAR,
GUBBI TALUK
TUMAKURU DISTRICT,
PINCODE – 572 216.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO SET ASIDE THE ORDER PASSED BY THE CIVIL JUDGE AND J.M.F.C., GUBBI, TUMAKURU DATED 06.10.2022 TAKING COGNIZANCE OF THE OFFENCES P/U/S 471, 120B, 406, 408, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC IN SO FAR AS AGAINST THE PETITIONER HEREIN WHO HAS BEEN ARRAYED AS ACCUSED NO.8 IN PURSUANCE OF FILING THE FIR BY THE STATE OF GUBBI POLICE IN CR.NO.157/2022 AND CHARGE SHEET NO.86/2022 DATED 30.09.2022.

IN CRIMINAL PETITION No.11441 OF 2022

BETWEEN:

MR. ANNAPPA SWAMY
S/O NARAYANAPPA,
AGED ABOUT 38 YEARS,
CHAIRMAN,

GUBBI TOWN MUNICIPALITY,
R/AT BEHIND GOLF LAYOUT,
NEAR SMS BRICKS FACTORY,
GUBBI TOWN,
TUMAKURU – 572 216.

... PETITIONER

(BY SMT.ABHINAYA K., ADVOCATE)

AND:

1 . STATE OF KARNATAKA
BY GUBBI P S,
REPRESENTED BY
STATE PUBLIC PROSECUTOR
HIGH COURT COMPLEX,
BENGALURU – 560 001.

2 . MS.B.M.SHASHIKALA
W/O LATE B.SATISH,
AGED ABOUT 46 YEARS,
GRADE-II, TAHSILDAR,
GUBBI TALUK OFFICE,
GUBBI TOWN,
TUMAKURU – 572 216.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE CHARGE SHEET IN C.C.NO.4207/2022 (CR.NO.157/2022) REGISTERED WITH THE GUBBI NEW TOWN P.S., FOR THE OFFENCES P/U/S 471, 120B, 406, 408, 409, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC BY SETTING ASIDE THE ORDER OF ISSUE OF PROCESS DATED 06.10.2022 PASSED BY THE LEARNED SENIOR CIVIL JUDGE AND JMFC, GUBBI TUMAKURU.

IN CRIMINAL PETITION No.6238 OF 2023

BETWEEN:

RAVEESH
S/O LATE OBALA NARASIMAIAH,
AGED ABOUT 36 YEARS,
WORKING AS SHERASTHEDHAR,
IN GUBBI TALUK OFFICE,
GUBBI TALUK,
TUMAKURU – 572 101.

... PETITIONER

(BY SRI K.LAKSHMIKANTH, ADVOCATE)

AND:

1 . STATE OF KARNATAKA BY
GUBBI POLICE STATION,
BY ITS STATE PUBLIC PROSECUTOR,
HIGH COURT BUILDING,
BENGALURU – 560 001.

2 . B.M.SHASHIKALA
W/O LATE B.SATHISH,
AGED ABOUT 46 YEARS,
WORKING AS GARDE-2,
THASHILDHAR,
TALUK OFFICE,
GUBBI TOWN,
TUMAKURU – 572 101.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE PROCEEDINGS INITIATED AGAINST THE PETITIONERS IN CR.NO.157/2022 IN C.C.NO.4207/2022 OF RESPONDENT GUBBI POLICE FOR THE

ALLEGED OFFENCES P/U/S 471, 120B, 406, 408, 409, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC, PENDING ON THE FILE OF LEARNED SENIOR CIVIL JUDGE AND JMFC, GUBBI, TUMKUR.

IN CRIMINAL PETITION No.8552 OF 2023

BETWEEN:

MR. VINAY KUMAR G.,
AGED ABOUT 28 YEARS,
S/O MR. GANGADHAR SWAMY,
RESIDENT OF "SHIVAJYOTHI NILAYA"
JYOTHINAGAR, 2ND CROSS,
GUBBI – 572 216
TUMAKURU DISTRICT.

... PETITIONER

(BY SRI CHETHAN B., ADVOCATE)

AND:

1 . STATE OF KARNATAKA
REPRESENTED BY
GUBBI POLICE STATION,
GUBBI – 572 216
TUMAKURU DISTRICT
REPRESENTED BY
STATE PUBLIC PROSECUTOR,
HIGH COURT OF KARNATAKA,
BENGALURU – 560 001.

2 . MS.B.M. SHASIKALA
W/O LATE B.SATISH,
AGED ABOUT 46 YEARS,
GRADE - II- TAHSILDAR,
GUBBI TALUK OFFICE,
GUBBI - 572 216

TUMAKURU DISTRICT.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE ENTIRE PROCEEDINGS AGAINST THE PETITIONER IN C.C.NO.4207/2022(CR.NO.157/2022 REGISTERED BY GUBBI POLICE STATION, GUBBI, TUMKUR) PENDING ON THE FILE OF THE HON'BLE PRINCIPAL SENIOR CIVIL JUDGE AND JMFC, GUBBI, TUMKUR FOR THE ALLEGED OFFENCES U/S 471, 120B, 406, 408, 420, 409, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC AS PER ANNEXURE-C.

IN CRIMINAL PETITION No.8594 OF 2023

BETWEEN:

MR. NARAYANA K.P.,
AGED ABOUT 54 YEARS,
S/O LATE SRI VENKATCHALAI AH,
RESIDENT OF "VALMIKI NILAYA",
KUVEMPUNAGAR,
6TH CROSS, GUBBI - 572 216,
TUMAKURU DISTRICT.

... PETITIONER

(BY SRI CHETHAN B., ADVOCATE)

AND:

1 . STATE OF KARNATAKA
REPRESENTED BY
GUBBI POLICE STATION,
GUBBI - 572 216,
TUMAKURU DISTRICT

REPRESENTED BY SPP,
HIGH COURT OF KARNATAKA,
BENGALURU – 560 001.

2 . MS.B.M.SHASIKALA
W/O LATE B. SATISH,
AGED ABOUT 46 YEARS,
GRADE-II, TAHSILDAR,
GUBBI TALUK OFFICE,
GUBBI – 572 216,
TUMAKURU DISTRICT.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESH, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE ENTIRE PROCEEDINGS AGAINST THE PETITIONER IN C.C.NO.4207/2022 (CR.NO.157/2022 REGISTERED BY GUBBI POLICE STATION, GUBBI, TUMAKURU) PENDING ON THE FILE OF SENIOR CIVIL JUDGE AND J.M.F.C., GUBBI, TUMAKURU FOR THE ALLEGED OFFENCE P/U/S 471, 120B, 406, 408, 409, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC AS PER ANNEXURE-C.

IN CRIMINAL PETITION No.9051 OF 2023

BETWEEN:

MR.KALLESH H.B.,
AGED ABOUT 52 YEARS,
S/O MR. BASAVARAJAPPA,
RESIDENT OF BUKKAPATTANA ROAD,
HAGALAVADI VILLAGE AND POST,
GUBBI - 572 216
TUMAKURU DISTRICT.

... PETITIONER

(BY SRI CHETHAN B., ADVOCATE)

AND:

- 1 . STATE OF KARNATAKA
REPRESENTED BY
GUBBI POLICE STATION,
GUBBI - 572 216
TUMAKURU DISTRICT
REPRESENTED BY
STATE PUBLIC PROSECUTOR,
HIGH COURT OF KARNATAKA,
BENGALURU - 560 001.
- 2 . MS. B.M. SHASIKALA,
D/O LATE B. SATISH,
AGED ABOUT 46 YEARS,
GRADE - II, TAHSILDAR,
GUBBI TALUK OFFICE,
GUBBI - 572 216
TUMAKURU DISTRICT.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE ENTIRE PROCEEDINGS AGAINST THE PETITIONER IN C.C.NO.4207/2022 (CR.NO.157/2022 REGISTERED BY GUBBI POLICE STATION, GUBBI, TUMAKURU) PENDING ON THE FILE OF SENIOR CIVIL JUDGE AND J.M.F.C., GUBBI, TUMAKURU FOR THE ALLEGED OFFENCE P/U/S 471, 120B, 406, 408, 409, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC AS PER ANNEXURE-C.

IN CRIMINAL PETITION No.9784 OF 2023**BETWEEN:**

H.P.VIJAY KUMAR

S/O LATE PUTTASWAMIAH,
 AGED ABOUT 63 YEARS,
 R/O VADALURU VILLAGE,
 KASABA HOBLI,
 GUBBI TALUK,
 TUMAKURU DISTRICT - 572 216.

... PETITIONER

(BY SMT.ABHINAYA K., ADVOCATE)

AND:

1 . THE STATE OF KARNATAKA
 BY THE POLICE OF
 GUBBI POLICE STATION,
 TUMAKURU DISTRICT - 572 216
 REPRESENTED BY SPP
 HIGH COURT OF KARNATAKA
 BENGALURU – 560 001.

2 . B.M.SHASHIKALA
 W/O LATE B. SATISH,
 AGED ABOUT 46 YEARS,
 GRADE – II, THASHILDAR,
 TALUK OFFICE, GUBBI TOWN,
 TUMAKURU DISTRICT - 572 216.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE ENTIRE PROCEEDINGS AGAINST THE PETITIONER IN C.C.NO.4207/2022 PENDING ON THE FILE OF SENIOR CIVIL JUDGE AND J.M.F.C., GUBBI, TUMAKURU FOR THE ALLEGED OFFENCE P/U/S 471, 120B, 406, 408, 409, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC IN SO FAR AS PETITIONER IS CONCERNED.

IN CRIMINAL PETITION No.12788 OF 2023

BETWEEN:

MR. RAJESH D.,
AGED ABOUT 35 YEARS,
S/O DODDARAMAIAH,
RESIDENT OF BENACHIGERE VILLAGE
HODALURU POST, NITTURU HOBLI,
GUBBI TALUK – 572 223
TUMAKURU DISTRICT.

... PETITIONER

(BY SRI CHETHAN B., ADVOCATE)

AND:

- 1 . STATE OF KARNATAKA
REPRESENTED BY GUBBI POLICE STATION,
GUBBI – 572 216
TUMAKURU DISTRICT
REPRESENTED BY
STATE PUBLIC PROSECUTOR,
HIGH COURT OF KARNATAKA,
BENGALURU – 560 001.
- 2 . MS.B.M. SHASIKALA
W/O LATE B. SATISH,
AGED ABOUT 46 YEARS,
GRADE-II TAHSILDAR,
GUBBI TALUK OFFICE,
GUBBI – 572 216
TUMAKURU DISTRICT.

... RESPONDENTS

(BY SRI B.N.JAGADEESHA, ADDL.SPP)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE ENTIRE PROCEEDING AGAINST THE PETITIONER IN C.C.NO.4207/2022 (CRIME NO.157/2022 REGISTERED BY GUBBI POLICE STATION, GUBBI, TUMKUR) PENDING ON THE FILE OF THE HON'BLE PRINCIPAL SENIOR CIVIL JUDGE AND JMFC, GUBBI, TUMKUR FOR THE ALLEGED OFFENCE P/U/S 471, 120B, 406, 408, 420, 465, 468, 109 R/W 149 OF IPC AS PER ANNEXURE-C.

THESE CRIMINAL PETITIONS HAVING BEEN HEARD AND RESERVED FOR ORDERS ON 25.04.2026, COMING ON FOR PRONOUNCEMENT THIS DAY, THE COURT MADE THE FOLLOWING:-

CORAM: **THE HON'BLE MR JUSTICE M.NAGAPRASANNA**

CAV ORDER

Conglomeration of all these cases filed by different accused arise out of a solitary crime and solitary charge sheet filed thereto and the concerned Court registering the case as C.C.No.4207 of 2022. I, therefore, deem it appropriate to notice the facts pertaining to each of the petitions.

2. Heard Smt. K.Abhinaya, learned counsel appearing for the petitioners in Criminal Petition Nos. 11441 of 2022 and 9784 of 2023; Sri B.Chethan, learned counsel appearing for the petitioners in Criminal Petition Nos. 8594 of 2023, 8552 of 2023, 9051 of 2023, and 12788 of 2023; Sri K.Lakshmikanth, learned counsel appearing for the petitioner in Criminal Petition No.6238 of 2023 and M.B. Santhosh Kumar, learned counsel appearing for the petitioner in Criminal Petition No.12246 of 2023 and Sri B.N. Jagadeesha, learned Additional State Public Prosecutor appearing for the respondents in all the cases.

3. Facts, in brief, germane are as follows: -

Criminal Petition No.11441 of 2022:

3.1. This is the earliest of the petitions filed by accused No.21 in Crime No.157 of 2022 which becomes C.C.No.4207 of 2022. On 02-07-2022 one Ms. B.M.Shashikala, Tahsildar Grade-II, Gubbi Taluk Office registers a complaint before the jurisdictional Police alleging that one G.H. Satish Kumar was working as a Second Division Assistant in Gubbi Taluk Office beginning his service from 2007 till 2022. While he was working in the record room section of

Gubbi Taluk Office and when documents of the record room were verified, it was found that hand written pahanis from the years 1995 to 2000 were manipulated by adding names of some private persons illegally, without there being any order or grant from the Government. Similarly, names of certain private persons were found to be entered illegally in mutation register and darkhast distribution register of the year 1972-73.

On the aforesaid facts, the allegation was that in order to grab the land belonging to Government, the said G.H. Satish Kumar conniving with several parties, has cheated the Government and forged the signature while working between 2007 and 2022. At the relevant point in time, he continued to work as Second Division Assistant at Nada Kacheri, Chelur Hobli, Gubbi Taluk. The complaint becomes a crime in Crime No.157 of 2022 for offences punishable under Sections 406, 408, 409, 420, 465, 468 r/w 34 of the IPC. G.H. Satish Kumar was drawn as accused No.1 along with several other persons. After registering the crime, the Investigating Officer is said to have conducted inspection of the record room, drawn up a spot mahazar and panchanama. The accused go on getting added

and they were interrogated by the Investigating Officer. On their answers being unsatisfactory, accused Nos.1 to 7 were taken into police custody on 05-07-2022 and were later in judicial custody up to 02-09-2022. At the instance of accused Nos. 1 and 2, the Investigating Officer is said to have seized several pages from the mutation register and handwritten pahanis showing insertion of names of private persons illegally and allegedly contrary to law and brought them on record as PF under a panchanama. The name of accused No.21/petitioner was not in the crime. He was later arrayed as accused No.21 while filing the charge sheet for the afore-quoted offences, which now includes offences under Sections 471, 120B and 149 of the IPC also. The concerned Court registers C.C.No.4207 of 2022 and issues process to the accused. Issuance of process is what has driven the present petitioner to this Court.

Criminal Petition No.9784 of 2023:

3.2. This petition is preferred by accused No.11. The genesis of the crime in the case at hand is common as triggering from the acts of accused No.1, a Second Division Assistant in the record

room of Gubbi Taluk Office where he was working for close to 15 years. Therefore, the facts need not be reiterated.

Criminal Petition No.12246 of 2023:

3.3. This petition is preferred by accused No.8. The genesis of the crime and the facts that led to investigation and filing of the charge sheet remains the same as in Criminal Petition No.11441 of 2022. Therefore, they need not be reiterated.

Criminal Petition No.6238 of 2023:

3.4. This petition is preferred to accused No.19. The genesis of the crime and drawing of accused No.19 in to the web of proceedings are identical to how accused No.21 was drawn. Therefore, those facts need not be reiterated.

Criminal Petition No.8552 of 2023:

3.5. This petition is preferred by accused No.15. The genesis of the crime and drawing of the petitioner into the web of proceedings are the same. They need no reiteration.

Criminal Petition No.9051 of 2023:

3.6. This petition is preferred by accused No.10. The genesis of the crime and drawing of the petitioner into the web of proceedings are the same. They need no reiteration.

Criminal Petition No.12788 of 2023:

3.7. This petition is preferred by accused No.6. The genesis of the crime and drawing of the petitioner into the web of proceedings are the same. They need no reiteration.

Criminal Petition No.8594 of 2023:

3.8. This petition is preferred by accused No.12. The genesis of the crime and drawing of the petitioner into the web of proceedings are the same. They need no reiteration.

4.1. The learned counsel Smt. K. Abhinaya appearing for two of the petitioners would vehemently contend that accused No.21 in Criminal Petition No.11441 of 2022 is lugged into the crime solely on the voluntary statement of accused No.2, that too at the time of investigation by the Investigating Officer. None of the witnesses

speaking about involvement of the petitioner. The documents or the Mahazar disclose that few pages pertaining to the entries made in the year 1994 against Sy.No.31 wherein the entries made in respect of 4 acres of land each in the names of mother and sister of the petitioner were seized. The charge sheet material fails to show any allegation of the kind. The allegation is that the petitioner/accused No.21 had given bribe to accused No.2 to get the Government records forged. She would contend that accused No.2 is not even a Government servant. Therefore, the allegation itself cannot be sustained. Even going by the allegation, it is accused No.1 who is said to have committed forgery and not the petitioner. The amount transferred by the petitioner to accused No.2, 15 years ago is said to be the brokerage to accused No.2 for getting owners in Sy.No.61 introduced to the petitioner for joint venture development of a layout. Accused No.2 signs as a witness to those agreements entered into between the owners of the said survey number and the petitioner. The agreements are dated 23-03-2020 and 15-03-2021. She would submit that without any rhyme or reason, the petitioner is drawn into the web of proceedings.

4.2. The very counsel appears for the petitioner/accused No.11 in Criminal Petition No.9784 of 2023. It is her submission that accused No.11 is also drawn into the web of proceedings solely on the confessional statement of co-accused without there being any corroborative material. The specific overt act is against accused No.2 who is said to have instigated entry of names of nine members in the M.R. register and had secured certain funds. Insofar as the petitioner is concerned, there is absolutely no corroborative material. She would seek quashment of entire proceedings, contending that it is an abuse of the process of law.

4.3. The learned counsel Sri B.Chethan appearing for four of the accused would contend that, accused No.15 in criminal petition No.8552 of 2023 is also drawn into the web of proceedings solely on the voluntary statement of accused No.2 without there being any corroborative material. He would contend that in terms of voluntary statement the petitioner is said to have paid ₹5/- lakhs to accused No.2 to make entry in the revenue records in favour of his parents and uncle. There is no incriminating material to the said allegation. The revenue entry is not made in favour of the

petitioner and the petitioner is not the beneficiary of such revenue entry. Therefore, the proceedings must not be permitted to be continued against the petitioner/accused No.15.

4.4. The very learned counsel appearing for accused No.10 in Criminal Petition No.9051 of 2023 would reiterate the very grounds insofar as drawing up of accused No.10 on the score that he has paid ₹9/- lakhs to accused No.2 to make entry of ten names in Sy.No.13 of Pura village and also the name of his uncle one Mahalingappa in Sy.No.54 of Yakkalakatte village on the ground that the petitioner herein is not even the beneficiary.

4.5. The very learned counsel insofar as accused No.12 in Criminal Petition No.8594 of 2023 would also reiterate the said statement contending that he is drawn into the web of proceedings solely on the voluntary statement of accused No.2. Accused No.12/ petitioner in this case is a Government servant and it is contended that he has received several encomiums for his honest service and the learned counsel would further contend that though sanction under Section 197 of the Cr.P.C., is not obtained to prosecute this

petitioner, the concerned Court has taken cognizance contrary to law.

4.6. The very learned counsel appearing for the petitioner in Criminal Petition No.12788 of 2023 would reiterate the grounds and submit that the petitioner is a Government servant and no sanction is obtained under Section 197 Cr.P.C., to prosecute him. The petitioner is lugged into the crime solely on the voluntary statement of accused No. 1.

4.7. Learned counsel Sri K.Lakshmikanth representing accused No.19/petitioner in the Criminal Petition 6238 of 2023 would also contend that the petitioner is a Government servant working as Election Sheristedar and the concerned Court without obtaining prior sanction as required in law, has taken cognizance of the offence. The incidents have admittedly happened between March, 2022 and June 2022. During the said period the petitioner was not even an employee of the said Nada Kacheri. He is again drawn into the web of proceedings solely on the statement of accused No.2.

4.8. Learned counsel Sri M.B. Santhosh Kumar representing the petitioner/accused No.8 in CrI.P.No.12246 of 2023 would again reiterate the grounds that are set out in all the petitions that, petitioner has been drawn into the web of proceedings only on voluntary statement of other accused without there being any corroborative material and the order of taking cognizance suffers from blatant non-application of mind.

5. Per contra, learned Additional State Public Prosecutor in refuting the submissions of the learned counsel appearing for the petitioners would submit that in these cases charge sheets have already been filed and therefore proceedings should not be interdicted, as the petitioners pursuant to the process issued, can contest the proceedings and come out clean.

6. I have given my anxious consideration to the submissions made by the respective learned counsel and have perused the material on record.

7. The submissions in common in all these cases are three-fold viz., (i) The petitioners have been lugged into the web of

proceedings solely on the voluntary statement of either accused No.1 or accused No.2 without any corroborative material; (ii) Insofar as Government servants are concerned, there is no sanction obtained under Section 192 of the Cr.P.C., and the concerned Court could not have taken cognizance without sanction; and (iii) The order of taking cognizance suffers from blatant non-application of mind.

8. To consider the aforesaid stream of submissions, the facts need not be reiterated. The entire issue triggers from registration of the complaint. The complaint so registered by 2nd respondent/ Tahsildar on 02-07-2022 reads as follows:

“ಸಂ:ಆರ್ ಕೆ ಎಲ್ ಸಿ ಆರ್: 352/22-23

ದಿನಾಂಕ: 02.07.2022

ರವರಿಗೆ

ಅರಕ್ಷಕ ಉಪ ನಿರೀಕ್ಷಕರು

ಗುಬ್ಬಿ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ ಗುಬ್ಬಿ

ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು

ಮಾನ್ಯರೆ,

ವಿಷಯ :- ಜಿ ಹೆಚ್ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ದ್ವಿ ದ ಸ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿ ಗುಬ್ಬಿ
ತಾಲ್ಲೂಕುರವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ

ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜಿ ಹೆಚ್ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ದ್ವಿ.ದ.ಸ. ಆಗಿ ಗುಬ್ಬಿ
ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ 2007 ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಜೂನ್ 2022 ರ ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ

ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಜರಾಯಿ, ಆರಾಧನ. ಎನ್ ಸಿ ಆರ್. ಆರ್.ಕೆ.ಎಲ್ (ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಂ) ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು. ಹಾಲಿ ಇವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಚೇಳೂರು ಹೋಬಳಿ. ನಾಡ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿ ದ ಸ ರಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜಿ ಹೆಚ್ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ರವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಂ ನಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು. ಈಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಂ ನಲ್ಲಿನ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ 1995 ರಿಂದ 2000 ರವರೆಗಿನ ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನ ಸರ್ವೇ ನಂಬರ್ ಗಳ ಪಹಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಮಂಜೂರಾತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, 1972-73 ನೇ ಸಾಲಿನ ದರಖಾಸ್ತು ವಿತರಣಾ ವಹಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಕೆ ಮಾಡಿ ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕೆಲವು ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಹಿಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಿರುವುದು ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಂ ನಲ್ಲಿನ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸದರಿ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಜಿ.ಹೆಚ್ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ದ್ವಿ ದ ಸ ರವರು ಹಾಗೂ ಇತರೆಯವರು ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವುಗಳು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ದ್ವಿ ದ ಸ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ರೀತಿಯ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಂದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ,

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ .

ಸಹಿ/-

ತಹಶೀಲ್ದಾರ್ -ಗ್ರೇಡ್ 2

ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಗುಬ್ಬಿ"

In the complaint no accused is actually named. The complaint would narrate that entries in dharkasth register of 1972-73 are tampered by one G.H.Satish Kumar who was working as a Second

Division Assistant in the record room of Gubbi Taluk Office, Gubbi Town between 2007 and 2022. Therefore, the allegations sprang for over 15 years and the documents that are found by the said complainant is between 1995 and 2000 where pahanis were being manually written and are found to be tampered. Pursuant to the said complaint, remand applications are filed drawing accused Nos. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 and several other accused for interrogation. Statements of several of the accused are recorded. It is in the remand applications every one of the accused is drawn into the web of proceedings. The Police conduct investigation and file a charge sheet. The role of each of the accused is narrated in the charge sheet. Column No.17 of the charge sheet reads as follows:

“17. ಕೇಸಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಾರಾಂಶ

ಕಲಂ 109,120 (ಬಿ), 406, 408, 409,420, 465, 468, 471 ರೆ/ವಿ 149 ಐ.ಪಿ.ಸಿ.

ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ್, ಜಿ.ಹೆಚ್.

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ್ ಜಿ,ಹೆಚ್. ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ SDA ಆಗಿದ್ದು, ಇವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ, ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ 02,03,04,05,06,07,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ, ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ 04-ಚೇತನ್ ಆನಂದ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ

ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ ರವರು ತನ್ನ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಯಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ಬಿ.ಹೆಚ್. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಆಫೀಸ್ ಗೆ ತಂದು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ ರವರು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಗಳಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ್ ರವರು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆ ಹಣದ ಪೈಕಿ ದಿನಾಂಕ: 15/05/2022 ರಂದು 5000/ ರೂಗಳನ್ನು ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಹಾಗೂ ಕರಿಯಣ್ಣ ಆರೋಪಿ-19 ರವೀಶ್ ರವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-01 ರವರು ದಿನಾಂಕ: 25/02/2022 ರಂದು 20,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಆರೋಪಿ-19 ರವರಿಂದ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಮುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ನಲ್ಲಿ, ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯಲು ಆರೋಪಿ-02 ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಮಾಜಿ ಗ್ರಾ.ಪಂ. ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ಬಳಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇವರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ನೌಕರರಾದ ಆರೋಪಿ-01, 04, 05, 08, 12, 16, 17, 18, 19 ರವರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದು, ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ 01,03,04,05,06,07,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ 04- ಚೇತನ್ ಆನಂದ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಈ ಸಂಚಿನ ಸೂತ್ರದಾರನಾಗಿದ್ದು ಅದರಂತೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಾದ ಹಳೆಗುಬ್ಬಿ, ತಿಪ್ಪೂರು, ಹೊರಕೆರೆ, ನೆಟ್ಟೇಕೆರೆ, ಪುರ, ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ, ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಮತ್ತು ಈಚಲಕಾವಲು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-05

ರಾಜೇಶ್ ರವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಆರೋಪಿ 04 ರವರಿಂದ ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪುರ, ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ: ಗ್ರಾಮಗಳ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆರೋಪಿ-03 ಮತ್ತು 06 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ಬಿ.ಹೆಚ್. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಫೀಸ್ ಗೆ ಈ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸದರಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ, ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ / ನೌಕರರ ಕುಟುಂಬಸ್ಥರು ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ನಕಲು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ರೇಣುಕಮ್ಮ ಕೋಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಹಳೆಗುಬ್ಬಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 65 ರಲ್ಲಿ, 1-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ಹಾಗೂ ತನಗೆ ನೆರವಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಾದ ಆರೋಪಿ-01 ರವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ 5,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಆರೋಪಿ-08 ವಿವೇಕ್ ರವರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ 1,80,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ - 95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಸಹಕರಿಸಿದ ಆರೋಪಿಗಳಾದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಆರೋಪಿ-16 ಪ್ರಕಾಶ ರವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಪೇ ಮೂಲಕ 4,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ 10,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ನೀಡಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-17 ಪುನೀತ್.ಆರ್. ರವರಿಗೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಒಟ್ಟು 2,00,000/- ರೂಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ -18 ಜೋ ಮಾರ್ಷಲ್ ರವರಿಗೆ ದಿನಾಂಕ: 07/06/2022 ರಂದು 10,000/ರೂಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಆರೋಪಿ-19 ರವೀಶ ರವರಿಗೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ 1,43,500/ ರೂಗಳನ್ನು ಲಂಚವನ್ನಾಗಿ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸಿ ಆರೋಪಿ-10 ಕಲ್ಲೇಶ್ ರವರಿಂದ ಆರೋಪಿ-11 ವಿಜಯಕುಮಾರ್ ರವರ ದುಷ್ಟೇರಣೆಯಂತೆ ಒಟ್ಟು 9,00,000/ ರೂಗಳನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ -13 ರಲ್ಲಿ, ಆರೋಪಿ-10 ಕಲ್ಲೇಶ್ ರವರ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಆರೋಪಿ-13, 14 ಮತ್ತು 20 ರವರೊಂದಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸದರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ತಲಾ 10,000/ ರೂಗಳಂತೆ ಒಟ್ಟು 10 ಜನರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿ-02 ರವರು

ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡದೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ

ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸಿ ಆರೋಪಿ-15 ವಿನಯ್ ಕುಮಾರ್ ರವರಿಂದ ಒಟ್ಟು 5,00,000/ ರೂಗಳನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಆರೋಪಿ-15 ರವರ ತಂದೆ ಗಂಗಾಧರಸ್ವಾಮಿ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿ-15 ರವರ ತಾಯಿ ಅನಸೂಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 127 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-15 ರವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಜಿ.ಆರ್. ಮಹಾದೇವ ಬಿನ್ ಜಿ.ಹೆಚ್. ರಾಜಣ್ಣ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 127 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ

ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಆರೋಪಿ-20 ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸಿ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ 50,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆರೋಪಿ -20 ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಹಾಗೂ ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 14 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಹಾಗೂ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ 124 ರ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-20 ರವರ ಕಡೆಯವರಾದ ಬಸವರಾಜು ಬಿನ್ ಶಿವಣ್ಣ, ಬಸವರಾಜು ಬಿನ್ ಮೂಡ್ಲಯ್ಯ, ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ಬಿನ್ ನರಸಯ್ಯ ಬೋರಯ್ಯ ಬಿನ್ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ರವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಇವರ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಆರೋಪಿ-21 ಅಣ್ಣಪ್ಪಸ್ವಾಮಿ ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸಿ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಆರೋಪಿ 21ರ ರವರ ಕಡೆಯಿಂದಕಡೆಯಿಂದ 3,50,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆರೋಪಿ 21 ರವರ ತಾಯಿ ಗೌರಮ್ಮ ಕೋಂ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ 2 ಗುಂಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿ-21 ರವರ ಅಕ್ಕ ಶಾಂತ ಬಿನ್ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ. ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿಯು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಾದ ಹಳೆಗುಬ್ಬಿ, ತಿಪ್ಪೂರು, ಹೊರಕೆರೆ, ನೆಟ್ಟೇಕೆರೆ, ಪುರ, ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ, ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಮತ್ತು ಈಚಲಕಾವಲು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ

ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು / ನೌಕರರ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 142 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ನಕಲು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ನಕಲು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಅಸಲಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳೆಂದು ಬಳಸಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ, ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರಂಗನಹಳ್ಳಿ,

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ 12ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ -03 ಪುನೀತ್ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಚೇರಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇವರು ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ 01,02,04,05,06,07,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ 04- ಚೇತನ್ ಆನಂದ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು. ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ ರವರು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ಬಿ,ಹೆಚ್, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ಇದ್ದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಆಫೀಸ್ ಗೆ ತಂದು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ ರವರು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರ ತಾಯಿ ಸುಶೀಲಮ್ಮ ಬಿನ್ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರಲ್ಲಿ 30 ಗುಂಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 21 ರಲ್ಲಿ, 4-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ್

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ, ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ್ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿಯ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಆಗಿದ್ದು ಇವರು ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ

01,02,03,05,06,07,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ತನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟು ನಂತರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಸದರಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ -02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ್ ರವರು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ್ ರವರು ತನ್ನ ಹೋಬಳಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಹಳ್ಳಿಯಾದ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-31 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಕಮಲಮ್ಮ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ 4-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿ ಅನುಸೂಯ ಕೋಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ 4-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಸಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-05 ರಾಜೇಶ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-05 ರಾಜೇಶ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದು ಈತನು ಆರೋಪಿ-01 ರವರೊಂದಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಇವರು ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ 01,02,03,04,06,07,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ -04-ಚೇತನ್ ಆನಂದ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು. ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ್ ರವರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಆರೋಪಿ-01 ರವರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅದೇ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆರೋಪಿ-05 ರಾಜೇಶ ರವರು ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಆರೋಪಿ-02 ರವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಸದರಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನಧಿಕೃತ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-05 ರಾಜೇಶ್ ರವರು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆರೋಪಿ-05 ರಾಜೇಶ್ ರವರ ತಾಯಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೋಂ ದೊಡ್ಡರಾಮಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 126 ರಲ್ಲಿ 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ 4 ಎಕರೆ 10 ಗುಂಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ, ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರಂತೆ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇವರು ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ 01,02,03,04,05,07,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ 04- ಚೇತನ್ ಆನಂದ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ, ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ ರವರಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ಬಿ.ಹೆಚ್. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಆಫೀಸ್ ಗೆ ತಂದು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ ರವರು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ ರವರು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆರೋಪಿ-06 ರಾಜಣ್ಣ ರವರ ತಾಯಿ ರಂಗಮ್ಮ ಕೋಂ ಮಾಗಡಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-128 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 95 ರಲ್ಲಿ 20 ಗುಂಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-07 ಚೇತನ್ ಕುಮಾರ್.

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-07 ಚೇತನ್ ಕುಮಾರ್ ರವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇರೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆಪರೇಟರ್ ಆಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು ಇವರು ಈ ಕೇಸಿನ ಆರೋಪಿಗಳಾದ 01,02,03,04,05,06,08 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ 04- ಚೇತನ್ ಆನಂದ್ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ ರವರಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು, ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿ-03 ಪುನೀತ್ ರವರೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ಬಿ.ಹೆಚ್. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಆಫೀಸ್ ಗೆ ತಂದು ಮೇಲ್ಕಂಡ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಿಗೆ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-07 ಚೇತನ್ ಕುಮಾರ್ ರವರು ತನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ 40,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ಮಂಜುನಾಥ ಬಿನ್ ರಂಗಸ್ವಾಮಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಹಳೆಗುಬ್ಬಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-65 ರಲ್ಲಿ, 1-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಕೋಂ ಮಂಜುನಾಥ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 54 ರಲ್ಲಿ, 3 ಎಕರೆ 10 ಗುಂಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-08 ವಿವೇಕ್

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ, ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-08 ವಿವೇಕ್ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ಚುನಾವಣಾ ಶಾಖೆಯ SDA ಆಗಿದ್ದು ಇವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ರೂಂ ನಲ್ಲಿ, ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಆರೋಪಿಗಳಾದ 01,02,03,04,05,06,07 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ ಟೌನ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರೋಪಿ 04- ಚೇತನ್ ಆನಂದ್. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಕೂಟ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಅಕ್ರಮ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಒಳಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ಆರೋಪಿ-01 ಸತೀಶ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ ರವರು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿ ಇದ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-08 ರವರು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ಸೀಲ್ ಅನ್ನು ಆರೋಪಿ-02 ರವರಿಗೆ ನೀಡಿ ನಕಲು

ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ದುಷ್ಟೇರಣೆ ನೀಡಿ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಂದ ದಿನಾಂಕ : 28/08/2021 ರಂದು 50,000/- ರೂಗಳನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 30/08/2021 ರಂದು 50,000/ ರೂಗಳನ್ನು ದಿನಾಂಕ 28/09/2021 ರಂದು 10,000/- ರೂಗಳನ್ನು ದಿನಾಂಕ 12/10/2021 ರಂದು 20,000/- ರೂಗಳನ್ನು ದಿನಾಂಕ 17/05/2022 ರಂದು 50,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು 1,80,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಲಂಚವನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹಳೆಗುಬ್ಬಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-65 ರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಶೀಬಮ್ಮ ಕೋಂ ಶೀಬಯ್ಯ ರವರು ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಶೀಬಮ್ಮ ಕೋಂ ಶೀಬಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಹಳೆಗುಬ್ಬಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-65 ರಲ್ಲಿ 1-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಂಚಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-09 ಜಗದೀಶ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-09 ಜಗದೀಶ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ನಿಟ್ಟೂರು ಹೋಬಳಿ. ಎನ್. ಹೊಸಹಳ್ಳಿ ವೃತ್ತದ ಗ್ರಾಮ ಲೆಕ್ಕಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಇವರು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಬಿನ್ ದಾಸಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಾನು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರಲ್ಲಿ 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಬಿನ್ ದಾಸಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಗ್ರಾಮ ಲೆಕ್ಕಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ತಾನು ಹೆಸರು ಬರೆದು ಸೇರಿಸಿದ್ದು, ಈ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಆರೋಪಿ-09 ಜಗದೀಶ ರವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಬಿನ್ ದಾಸಪ್ಪ ರವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ತುಮಕೂರು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಖಾತೆ ಪಹಣಿ ಆಗಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-09 ಜಗದೀಶ ರವರು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-10 ಕಲ್ಲೇಶ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ, ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-10 ಕಲ್ಲೇಶ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ. ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 13 ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 54 ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ, ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-11- ಕಲ್ಲೇಶ ರವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ, ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-13 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಹಣ ಕೊಡುವ ಒಟ್ಟು: 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ

ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆರೋಪಿ-11 ವಿಜಯಕುಮಾರ್ ರವರ ಸಮಕ್ಷಮ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ, ರವರಿಗೆ 9,00,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕಡೆಯವರಾದ ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಕುಮಾರಯ್ಯ ಬಿನ್ ಸಣ್ಣಸಿದ್ದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರೆ 9 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 13 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಿನ್ ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ. ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-54 ರಲ್ಲಿ, 3-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ಹೆಸರನ್ನು ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-11 ವಿಜಯ ಕುಮಾರ್

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ, ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-11 ವಿಜಯಕುಮಾರ್ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ, ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 13 ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-10- ಕಲ್ಲೇಶ ರವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ, ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 13 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಹಣ ಕೊಡುವ ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆರೋಪಿ- 10 ಕಲ್ಲೇಶ ರವರ ಕಡೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಮಕ್ಷಮ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ 9,00,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಿಸಿ ಆರೋಪಿತರ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿ ಆರೋಪಿ-10 ಕಲ್ಲೇಶ ರವರ ಕಡೆಯವರಾದ ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಕುಮಾರಯ್ಯ ಬಿನ್ ಸಣ್ಣಸಿದ್ದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರೆ 9 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 13 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-12 ನಾರಾಯಣ, ಕೆ. ವಿ.

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-12 ನಾರಾಯಣ, ಕೆ.ವಿ, ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಿಟ್ಟೂರು ಹೋಬಳಿ, ರವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್ ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದು ಇವರು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಿಟ್ಟೂರು ಹೋಬಳಿ, (ತನ್ನ ಹೋಬಳಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ) ದೊಡ್ಡ ಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 126 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಗೋವಿಂದರಾಜು ಬಿನ್ ವೆಂಕಟಾಚಲ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಾನು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರಲ್ಲಿ 4-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 126 ರಲ್ಲಿ, 3-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದು,

ನಂತರ ನಕಲು ಸೃಷ್ಟನೆಯ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 95 ರಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಅಸಲು ದಾಖಲಾತಿಗಳೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 95 ರಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಆರೋಪಿ-12 ನಾರಾಯಣ ರವರ ಅಣ್ಣ ಗೋವಿಂದರಾಜು ರವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ತುಮಕೂರು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಖಾತೆ ಪಹಣಿ ಆಗಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-12 ನಾರಾಯಣ ರವರು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-13 ದೇವರಾಜಯ್ಯ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-13 ದೇವರಾಜಯ್ಯ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಕಸಬಾ ಹೋಬಳಿ, ಹಳೇಗುಬ್ಬಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 65 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಧಿಕೃತ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆರೋಪಿ-13 ರವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ, ಆರೋಪಿ-14 ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಹಳೇಗುಬ್ಬಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 65 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣರವರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಲವು ಜನರಿಂದ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ಮತ್ತು 54 ರಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಆರೋಪಿ-14 ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ರವರು ಜನರಿಂದ ತಲಾ 10,000/ ರೂ ನಗದು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಆರೋಪಿ-13 ದೇವರಾಜಯ್ಯ ರವರು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಹಣ ಪಡೆದ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡದೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿ-13 ದೇವರಾಜಯ್ಯ ರವರು ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ 3-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಹಳೇಗುಬ್ಬಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 65 ರಲ್ಲಿ 1-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ

ಆರೋಪಿ-14 ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-14 ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೇ ಯಾರೂ ಸಹಾ ಅಧಿಕೃತ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆರೋಪಿ-14 ರವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ, ಆರೋಪಿ-13 ದೇವರಾಜಯ್ಯ

ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ದಿನಾಂಕ: 18/11/2021 ರಂದು 10,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ: 01/12/2021 ರಂದು 10,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು: 20,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ (ಫೋನ್ ಪೇ) ಮೂಲಕ ನೀಡಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಕೋಂ ಲೇಟ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 3-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಹಾಗೂ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಲವು ಜನರಿಂದ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-31 ಮತ್ತು 54 ರಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಂಬಿಸಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಜನರಿಂದ ತಲಾ 10,000/ ರೂ ನಗದು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆರೋಪಿ-13 ದೇವರಾಜಯ್ಯ ರವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಹಣ ಪಡೆದ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-15 ವಿನಯ್ ಕುಮಾರ್, ಜಿ.

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-15 ವಿನಯ್ ಕುಮಾರ್, ಜಿ. ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಿಟ್ಟೂರು ಹೋಬಳಿ, ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಕಸಬಾ ಹೋಬಳಿ, ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 127 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಸಹಾ ಅಧಿಕೃತ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆರೋಪಿ-15 ರವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 127 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಒಟ್ಟು 5,00,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ನಗದಾಗಿ ನೀಡಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ಜಿ.ಆರ್. ಗಂಗಾಧರಸ್ವಾಮಿ ಬಿನ್ ಜಿ.ಹೆಚ್. ರಾಜಣ್ಣ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ- 95 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಅನಸೂಯ ಕೋಂ ಜಿ.ಆರ್. ಗಂಗಾಧರಸ್ವಾಮಿ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 127 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಜಿ.ಆರ್. ಮಹಾದೇವ ಬಿನ್ ಜಿ.ಹೆಚ್. ರಾಜಣ್ಣ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 127 ರಲ್ಲಿ, 2-00 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-16 ಪ್ರಕಾಶ್. ಪಿ. ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಪಾಂಡು

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-16 ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯ RRT ಶಾಖೆಯ FDA ನೌಕರರಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಗುಬ್ಬಿ

ತಾಲ್ಲೂಕು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಫೈಲ್ ಒಟ್ಟು 06 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ಸಹಿಯಾದ ನಂತರ ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ಆರೋಪಿ-19 ರವೀಶ್ ರವರ ದುಷ್ಟೇರಣೆಯಿಂದ ತುಮಕೂರು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ನೀಡಲು ಹಣಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ 6, 000/- ರೂಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ನೀಡಿ, ಫೈಲ್ ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದ ನಂತರ ಫೈಲ್ ನಲ್ಲಿ, ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಹೇಳಿದ 4 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದೇ ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ತಾನು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಜಮೀನು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಆರೋಪಿ-02 ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ, ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಂದ ದಿನಾಂಕ:05/05/2022 ರಂದು 2,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ: 06/05/2022 ರಂದು 2,000/- ಸಾವಿರ ರೂಗಳನ್ನು ಫೋನ್ ಪೇ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಒಟ್ಟು 10,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-16 ಪ್ರಕಾಶ್ ರವರು ಹಣದ ಆಸೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-17 ಪುನೀತ್, ಆರ್. ಬಿನ್ ರಘುನಾಥರಾವ್

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-17 ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಅಳಿಲುಘಟ್ಟ, ಗ್ರಾಮದ ಗ್ರಾಮ ಲೆಕ್ಕಿಗರಾಗಿದ್ದು, ಇವರು ನಿಯೋಜನೆ ಮೇರೆಗೆ ತುಮಕೂರು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈತನು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಫೈಲ್ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ತುಮಕೂರು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಫೈಲ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆರೋಪಿ-17 ಪುನೀತ್ ರವರು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಹಣಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಒಟ್ಟು 2,00,000/ ರೂಗಳನ್ನು (ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಗಳು) ಆರೋಪಿ-18 ಜೋ ಮಾರ್ಷಲ್ ರವರ ಸಮಕ್ಷಮ ಲಂಚವನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಜಮೀನು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಹಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಫಾಲೋ ಅಪ್ ಮಾಡಿ ಆರೋಪಿ-02 ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದು, ತನಿಖಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-17 ರವರಿಂದ 1,50,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಅಮಾನತ್ತು ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-17 ಪುನೀತ್ ಆರ್. ರವರು ಹಣದ ಆಸೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-18 ಜೋ ಮಾರ್ಷಲ್

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-18 ಜೋ ಮಾರ್ಷಲ್ ರವರು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿಪಟೂರು, ತುರುವೇಕೆರೆ, ಗುಬ್ಬಿ, ಶಿರಾ ಮತ್ತು ಕೊರಟಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ (ಒಟ್ಟು 5 ತಾಲ್ಲೂಕು) ಭೂಮಿ ಕೇಂದ್ರದ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕನ್ಸಲ್ ಟೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈತನು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ದೊಡ್ಡ ಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಫೈಲ್ ಮಾರ್ಚ್ -2022 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ತುಮಕೂರು ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರು ಆರೋಪಿ-17 ಪುನೀತ್ ಆರ್. ರವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆರೋಪಿ-18 ಜೋ ಮಾರ್ಷಲ್ ರವರು ಹಾಜರಿದ್ದು ಆರೋಪಿತರ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ದುಷ್ಟೇರಣೆ ನೀಡಿ ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಜಮೀನು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಸಹಕರಿಸಿ ತಾನು ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಂದ ದಿನಾಂಕ: 07/06/2022 ರಂದು 10,000/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಫೋನ್ ಪೇ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆರೋಪಿ-17 ಪುನೀತ್ ಆರ್. ರವರಿಂದ 20,000/ ರೂ ನಗದು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಹಣದ ಅಸೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ -19 ರವೀಶ್

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ 12ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ 19 ರವೀಶ್ ರವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ತೇದಾರ್ ಆಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈತನು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ಕಛೇರಿ ಆದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ:ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಿ.ಆರ್.15/2021-22 ದಿನಾಂಕ: 01/10/2021 ರ ಆದೇಶದ ರೀತ್ಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ, ಚುನಾವಣಾ ಶಿರಸ್ತೇದಾರ್ ಜೊತೆಗೆ ಹಕ್ಕು ದಾಖಲೆ ಶಾಖೆಯ ಅರ್ಜಿ ವಿಲೇವಾರಿ, ಭೂಮಿ ಶಾಖೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆ 3 & 9 ಪೈಕೆ ಪಹಣಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕೇಸ್ 11 ಇ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು RRT ಶಿರಸ್ತೇದಾರ್ ರವರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈತನು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಂದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬೈಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ವಿವಿಧ ದಿನಗಳಂದು ಒಟ್ಟು 1.43,500/ ರೂ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ದೊಡ್ಡಗುಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಒಟ್ಟು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಆರೋಪಿ-02 ರವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಫೈಲ್ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರ ಸಹಿಯಾದ ಬಳಿಕ RRT ಶಾಖೆಯ ಆರೋಪಿ-16 ಪ್ರಕಾಶ ರವರ ಬಳಿ ಇದ್ದಾಗ ಆರೋಪಿ-19 ರವೀಶ್ ರವರು ಆರೋಪಿ- 16 ರವರಿಗೆ ಸರ್ವೆ ನಂ- 95 ರ ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ಎ.ಸಿ. ರವರ ಕಛೇರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಮುದ್ದಾಂ ಕೊಡಲು ಆರೋಪಿ-16 ರವರಿಗೆ ದುಷ್ಟೇರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೆ ನಂ-95 ರ ಜಮೀನು 10 ಜನ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ

ಖಾತೆ ಪಹಣಿಯಾಗಲು ಸಹಕರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನಾಗಿ ಹಣದ ಆಸೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-20 ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-20 ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಸರ್ವೆ ನಂ- 14 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ, ತಾನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಸಹಾ ಅಧಿಕೃತ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆರೋಪಿ-20 ರವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-31 ರಲ್ಲಿ, ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಸರ್ವೆ ನಂ- 14 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ ರವರಿಗೆ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ 50,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ಆರೋಪಿ -20 ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ರವರು ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಹಾಗೂ ಬೋಡತಿಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಸರ್ವೆ ನಂ- 14 ರಲ್ಲಿ 4 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಹಾಗೂ ತಿಪ್ಪೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ 124 ರ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಡೆಯವರಾದ ಬಸವರಾಜು ಬಿನ್ ಶಿವಣ್ಣ, ಬಸವರಾಜು ಬಿನ್ ಮೂಡ್ಲಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ಬಿನ್ ನರಸಯ್ಯ ಬೋರಯ್ಯ ಬಿನ್ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ರವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದು ಇವರ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ಆರೋಪಿ-21 ಅಣ್ಣಪ್ಪಸ್ವಾಮಿ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಅಂಕಣ-12 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಆರೋಪಿ-21 ಅಣ್ಣಪ್ಪಸ್ವಾಮಿ ರವರು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಾಗಲವಾಡಿ ಹೋಬಳಿ, ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಸಹಾ ಅಧಿಕೃತ ಸಾಗುವಳಿದಾರ ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆರೋಪಿ-21 ರವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣ. ರವರ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ, ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ-31 ರಲ್ಲಿ, ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರೋಪಿ-02 ಕರಿಯಣ್ಣರವರಿಗೆ ಆನ್ ಲೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಮೂಲಕ 3,50,000/ ರೂಗಳನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಗೌರಮ್ಮ ಕೋಂ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಯಕ್ಕಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ 2 ಗುಂಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಶಾಂತ ಬಿನ್ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ರವರ ಹೆಸರಿಗೆ

ಇದೇ ಯಕ್ತಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ಸರ್ವೆ ನಂ- 31 ರಲ್ಲಿ, 4 ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇರುವಂತೆ ದರಖಾಸ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟರ್, ಎಂ.ಆರ್. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಕೈ ಬರಹದ ಪಹಣಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತಾ ಆರೋಪಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರ.

ನಿವೇದನೆ,

1. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ್ ಮತ್ತು ಆರೋಪಿ-19 ರವೀಶ ರವರನ್ನು ಅಭಿಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಆಯುಕ್ತರಿಗೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅನುಮತಿ ಆದೇಶ ಬಂದ ನಂತರ ಕಲಂ 173 (8) ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ರೀತ್ಯಾ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.
2. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯ ನಡೆದ ಸ್ಥಳದ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಕಲಂ 173 (8) ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ರೀತ್ಯಾ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು,
3. ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿ-04 ಚೇತನ್ ಆನಂದ್ ರವರ ವಂಶವೃಕ್ಷ ನೀಡಲು ಕೋರಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ತಾಲ್ಲೂಕು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ರವರಿಗೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ವಂಶವೃಕ್ಷ ದಾಖಲಾತಿ ಬಂದ ನಂತರ ಕಲಂ 173 (8) ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ರೀತ್ಯಾ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.
4. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, FSL ತಜ್ಞರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ನಂತರ FSL ಕೇಂದ್ರದ ಕೈ ಬರಹ ತಜ್ಞರ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕಲಂ 173 (8) ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ರೀತ್ಯಾ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.
5. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿತರು ಹಾಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಈವರೆಗಿನ ತನಿಖೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇರೆಗೆ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ತನಿಖಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಕ್ಷಾದಾರಗಳು ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿಗಳು ದೊರೆತಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಂ 173 (8) ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ರೀತ್ಯಾ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.”

On the said charge sheet, the concerned Court has taken cognizance of the offences against all the accused and registered a criminal case. First of the petitions filed before this Court, as

observed hereinabove, is Criminal Petition No.11441 of 2022. The order of taking cognizance reads as follows:

"Perused the charge sheet and other material before the Court, submitted by the I.O. There is prima-facie case. Cognizance is taken of the offences punishable under Sections 471, 120B, 406, 408, 409, 420, 465, 468, 109 r/w 149 of IPC.

Office to register the case in C.C. in register No. III.

Accused No.1 to 9, 11 to 18 are in J.C.
Accused No.10 is on court bail.
Accused No.19 to 21 are absconding.

Issue summons to accused No.10.
Issue NBW to accused No.19 to 21
By 11-10-2022."

(Emphasis added)

It reads that the charge sheet is perused and prima facie case is found. Cognizance is taken. Except the aforesaid recording/application of mind, there is no order of taking of cognizance which reflects application of mind. Insofar as accused Nos. 9 to 21 are concerned, though charge sheet refers to their role, they are shown to be absconding on the date of taking of cognizance and NBW is issued. These are the traits of the concerned Court passing orders which bears no application of mind. In this regard, it becomes apposite to refer to the judgments of the Apex Court.

9.1. The Apex Court in **SACHIN GARG v. STATE OF U.P.**¹,
had held as follows:

"... .."

17. While it is true that at the stage of issuing summons a magistrate only needs to be satisfied with a prima facie case for taking cognizance, the duty of the magistrate is also to be satisfied whether there is sufficient ground for proceeding, as has been held in the case of Jagdish Ram (supra). The same proposition of law has been laid down in the case of Pepsi Foods Ltd. v. Special Judicial Magistrate, [(1998) 5 SCC 749]. The learned Magistrate's order issuing summons records the background of the case in rather longish detail but reflects his satisfaction in a cryptic manner. At the stage of issue of summons, detailed reasoning as to why a Magistrate is issuing summons, however, is not necessary. But in this case, we are satisfied that the allegations made by the complainant do not give rise to the offences for which the appellant has been summoned for trial. A commercial dispute, which ought to have been resolved through the forum of Civil Court has been given criminal colour by lifting from the penal code certain words or phrases and implanting them in a criminal complaint. The learned Magistrate here failed to apply his mind in issuing summons and the High Court also failed to exercise its jurisdiction under Section 482 of the 1973 Code to prevent abuse of the power of the Criminal Court."

9.2. In **SHARIF AHMED v. STATE OF UTTAR PRADESH**²,
the Apex Court observes as follows:

"... .."

6. We would like to elaborate on certain aspects, as submission of the chargesheet is for taking cognizance

¹2024 SCC OnLine SC 82

²2024 SCC OnLine SC 726

and summoning of the accused by the Magistrate, which stages are of considerable importance and significance.

... ..

14. In the context of the present issue, it would be apt to refer to Section 190 and Section 204 of the Code, along with the provisions relating to contents of charge, namely, Sections 211 to 213 and Section 218 of the Code, which read as under:

“190. Cognizance of offences by Magistrates.—(1) Subject to the provisions of this Chapter, any Magistrate of the first class, and any Magistrate of the second class specially empowered in this behalf under sub-section (2), may take cognizance of any offence—

(a) upon receiving a complaint of facts which constitute such offence;

(b) upon a police report of such facts;

(c) upon information received from any person other than a police officer, or upon his own knowledge, that such offence has been committed.

(2) The Chief Judicial Magistrate may empower any Magistrate of the second class to take cognizance under sub-section (1) of such offences as are within his competence to inquire into or try.

xxxxxx

204. Issue of process.—(1) If in the opinion of a Magistrate taking cognizance of an offence there is sufficient ground for proceeding, and the case appears to be—

(a) a summons-case, he shall issue his summons for the attendance of the accused, or

(b) a warrant-case, he may issue a warrant, or, if he thinks fit, a summons, for causing the accused to be brought or to appear at a certain time before such Magistrate or (if he has no jurisdiction himself) some other Magistrate having jurisdiction.

(2) No summons or warrant shall be issued against the accused under sub-section (1) until a list of the prosecution witnesses has been filed.

(3) In a proceeding instituted upon a complaint made in writing, every summons or warrant issued under sub-section

(1) shall be accompanied by a copy of such complaint.

(4) When by any law for the time being in force any process-fees or other fees are payable, no process shall be issued until the fees are paid and, if such fees are not paid within a reasonable time, the Magistrate may dismiss the complaint.

(5) Nothing in this section shall be deemed to affect the provisions of Section 87.

xxxxxx

211. Contents of charge.—(1) Every charge under this Code shall state the offence with which the accused is charged.

(2) If the law which creates the offence gives it any specific name, the offence may be described in the charge by that name only.

(3) If the law which creates the offence does not give it any specific name, so much of the definition of the offence must be stated as to give the accused notice of the matter with which he is charged.

(4) The law and section of the law against which the offence is said to have been committed shall be mentioned in the charge.

(5) The fact that the charge is made is equivalent to a statement that every legal condition required by law to constitute the offence charged was fulfilled in the particular case.

(6) The charge shall be written in the language of the Court.

(7) If the accused, having been previously convicted of any offence, is liable, by reason of such previous conviction, to enhanced punishment, or to punishment of a different kind, for a subsequent offence, and it is intended to prove such previous conviction for the purpose of affecting the punishment which the Court may think fit to award for the subsequent offence, the fact, date and place of the previous conviction shall be stated in the charge; and if such statement has been omitted, the Court may add it at any time before sentence is passed.

212. Particulars as to time, place and person.—(1) The charge shall contain such particulars as to the time and place of the alleged offence, and the person (if any) against whom, or the thing (if any) in respect of which, it was committed, as are reasonably sufficient to give the accused notice of the matter with which he is charged.

(2) When the accused is charged with criminal breach of trust or dishonest misappropriation of money or other movable property, it shall be sufficient to specify the gross sum or, as the case may be, describe the movable property in respect of which the offence is alleged to have been committed, and the dates between which the offence is alleged to have been committed, without specifying particular items or exact dates, and the charge so framed shall be deemed to be a charge of one offence within the meaning of Section 219:

Provided that the time included between the first and last of such dates shall not exceed one year.

213. When manner of committing offence must be stated.—When the nature of the case is such that the particulars mentioned in Sections 211 and 212 do not give the accused sufficient notice of the matter with which he is charged, the charge shall also contain such particulars of the manner in which the alleged offence was committed as will be sufficient for that purpose.

xxxxxx

218. Separate charges for distinct offences.—(1) For every distinct offence of which any person is accused there shall be a separate charge, and every such charge shall be tried separately:

Provided that where the accused person, by an application in writing, so desires and the Magistrate is of opinion that such person is not likely to be prejudiced thereby, the Magistrate may try together all or any number of the charges framed against such person.

(2) Nothing in sub-section (1) shall affect the operation of the provisions of Sections 219, 220, 221 and 223.

15. On the submission of the police report, *Dablu Kujur* (supra) refers to an earlier decision of this Court in *Bhagwant Singh v. Commissioner of Police*¹⁰, and discusses the power and the role of the Magistrate when he receives the police report and the options available to him, in the following words:

“**14.** When such a Police Report concludes that an offence appears to have been committed by a particular person or persons, the Magistrate has three options:

(i) he may accept the report and take cognizance of the offence and issue process,

(ii) he may direct further investigation under subsection (3) of Section 156 and require the police to make a further report, or

(iii) he may disagree with the report and discharge the accused or drop the proceedings.

If such Police Report concludes that no offence appears to have been committed, the Magistrate again has three options:

(i) he may accept the report and drop the proceedings, or

- (ii) he may disagree with the report and taking the view that there is sufficient ground for proceeding further, take cognizance of the offence and issue process, or
- (iii) he may direct further investigation to be made by the police under sub-section (3) of Section 156."

16. It is in this context that the provisions of Sections 190 and 204 of the Code become important. Clause (a) of Section 190 states that the Magistrate can take cognizance of an offence on receiving a complaint of facts which constitute such offence. **Clause (b) relates to a situation where the Magistrate receives a police report carrying such facts, i.e., facts which constitute such offence.** In *Minu Kumari v. State of Bihar*¹¹ this Court referred to the options available to the Magistrate on how to proceed in terms of Section 190(1)(b) of the Code, and held:

"11... The position is, therefore, now well settled that upon receipt of a police report under Section 173(2) a Magistrate is entitled to take cognizance of an offence under Section 190(1)(b) of the Code even if the police report is to the effect that no case is made out against the accused. The Magistrate can take into account the statements of the witnesses examined by the police during the investigation and take cognizance of the offence complained of and order the issue of process to the accused. Section 190(1)(b) does not lay down that a Magistrate can take cognizance of an offence only if the investigating officer gives an opinion that the investigation has made out a case against the accused. The Magistrate can ignore the conclusion arrived at by the investigating officer and independently apply his mind to the facts emerging from the investigation and take cognizance of the case, if he thinks fit, exercise his powers under Section 190(1)(b) and direct the issue of process to the accused. The Magistrate is not bound in such a situation to follow the procedure laid down in Sections 200 and 202 of the Code for taking cognizance of a case under Section 190(1)(a) though it is open to him to act under Section 200 or Section 202 also. (See *India Carat (P) Ltd. v. State of Karnataka*, [(1989) 2 SCC 132 : 1989 SCC (Cri) 306 : AIR 1989 SC 885].)

12. The informant is not prejudicially affected when the Magistrate decides to take cognizance and to proceed with the case. But where the Magistrate decides that sufficient ground does not subsist for proceeding further and drops the proceeding or takes the view that there is material for proceeding against some and there are insufficient grounds in respect of others, the informant would certainly be prejudiced as the first information report lodged becomes wholly or partially ineffective. This Court in *Bhagwant Singh v. Commr. of Police* held that where the Magistrate decides not to take cognizance and to drop the proceeding or takes a view that there is no sufficient ground for proceeding against some of the persons mentioned in the first information report, notice to the informant and grant of opportunity of being heard in the matter becomes mandatory. As indicated above, there is no provision in the Code for issue of a notice in that regard.

13. We may add here that the expressions "charge-sheet" or "final report" are not used in the Code, but it is understood in Police Manuals of several States containing the rules and the regulations to be a report by the police filed under Section 170 of the Code, described as a "charge-sheet". In case of reports sent under Section 169 i.e. where there is no sufficiency of evidence to justify forwarding of a case to a Magistrate, it is termed variously i.e. referred charge, final report or summary. Section 173 in terms does not refer to any notice to be given to raise any protest to the report submitted by the police. Though the notice issued under some of the Police Manuals states it to be a notice under Section 173 of the Code, there is nothing in Section 173 specifically providing for such a notice."

17. This Court in *Bhushan Kumar v. State (NCT of Delhi)* [*Bhushan Kumar v. State (NCT of Delhi)*, (2012) 5 SCC 424 : (2012) 2 SCC (Cri) 872] while referring to Sections 190 and 204 of the Code has observed that **the expression "cognizance" in Section 190 merely means "becoming aware of", and when used with reference to a court or a Judge it connotes "to take notice of judicially". It indicates the juncture at which the court or Magistrate takes judicial notice of the offence with a view to initiate proceedings in respect of such an offence. This is different from initiation of proceedings. Rather, it is a condition precedent to the initiation of proceedings by a Magistrate or Judge. At this stage, the Magistrate has to keep in mind the averments in the complaint or the police report, and has to evaluate whether**

there is sufficient ground for initiation of proceedings. This is not the same as the consideration of sufficient grounds for conviction, as whether evidence is sufficient for supporting the conviction or not, can be determined only at the stage of trial, and not at the stage of cognizance. This aspect is important and will be subsequently referred to when we examine the decision of this Court in *K. Veeraswami v. Union of India* [*K. Veeraswami v. Union of India*, (1991) 3 SCC 655 : 1991 SCC (Cri) 734] , and the observations therein which have been referred to on several occasions in other judgments.

18. Section 204 of the Code does not mandate the Magistrate to explicitly state the reasons for issue of summons and this is not a prerequisite for deciding the validity of the summons. Nevertheless, the requirement of the Code is that the summons is issued when it appears to the Magistrate that there is sufficient ground for proceeding against the accused. Summons is issued to the person against whom the legal proceedings have commenced. Wilful disobedience is liable to be punished under Section 174 of the Penal Code, 1860 ("IPC" for short). **As a sequitur, keeping in mind both the language of Section 204 of the Code and the penal consequences, the Magistrate is mandated to form an opinion as to whether there exists sufficient ground for summons to be issued. While deciding whether summons is to be issued to a person, the Magistrate can take into consideration any prima facie improbabilities arising in the case.** The parameters on which a summoning order can be interfered with are well settled by the decision of this Court in *Bhushan Kumar* [*Bhushan Kumar v. State (NCT of Delhi)*, (2012) 5 SCC 424 : (2012) 2 SCC (Cri) 872] . **The Magistrate in terms of Section 204 of the Code is required to exercise his judicial discretion with a degree of caution, even when he is not required to record reasons, on whether there is sufficient ground for proceeding. Proceedings initiated by a criminal court are generally not interfered with by the High Courts, unless necessary to secure the ends of justice.** [*R.P. Kapur v. State of Punjab*, 1960 SCC OnLine SC 21 : AIR 1960 SC 866; *State of Haryana v. Bhajan Lal*, 1992 Supp (1) SCC 335 : 1992 SCC (Cri) 426]

... ..

21. There is an inherent connect between the charge-sheet submitted under Section 173(2) of the Code, cognizance which is taken under Section 190 of the Code, issue of process and summoning of the accused under Section 204 of the Code, and thereupon issue of notice under Section 251 of the Code, or the charge in terms of Chapter XVII of the Code. The details set out in the charge-sheet have a substantial impact on the efficacy of procedure at the subsequent stages. The charge-sheet is integral to the process of taking cognizance, the issue of notice and framing of charge, being the only investigative document and evidence available to the court till that stage. Substantiated reasons and grounds for an offence being made in the charge-sheet are a key resource for a Magistrate to evaluate whether there are sufficient grounds for taking cognizance, initiating proceedings, and then issuing notice, framing charges, etc.

... ..

25. It is the police report which would enable the Magistrate to decide a course of action from the options available to him. The details of the offence and investigation are not supposed to be a comprehensive thesis of the prosecution case, but at the same time, must reflect a thorough investigation into the alleged offence. It is on the basis of this record that the court can take effective cognizance of the offence and proceed to issue process in terms of Section 190(1)(b) and Section 204 of the Code. In case of doubt or debate, or if no offence is made out, it is open to the Magistrate to exercise other options which are available to him.

... ..

29. The final report has to be prepared with these aspects in mind and should show with sufficient particularity and clarity, the contravention of the law which is alleged. When the report complies with the said requirements, the court concerned should apply its mind whether or not to take cognizance and also proceed by issuing summons to the accused. While doing so, the court will take into account the statement of witnesses recorded under Section 161 of the Code and the documents placed on record by the investigating officer.

If the order of cognizance is considered on the bedrock of elucidation of the Apex Court, the unmistakable inference would be its obliteration, as it suffers from blatant non-application of mind. As a matter of fact, there is not even a semblance of application of mind.

PUBLIC SERVANTS:

10. In few of conglomeration of these cases the accused are public servants. The allegation against them is undoubtedly during the discharge of their official duties. The accused are not even referred to as public servants in the order of taking of cognizance. Insofar as public servants are concerned, in few of these cases, there ought to have been sanction at the time of taking of cognizance, as obtaining under Section 197 of the Cr.P.C. Section 197 of the Cr.P.C reads as follows:

"197. Prosecution of Judges and public servants.—
 (1) When any person who is or was a Judge or Magistrate or a public servant not removable from his office save by or with the sanction of the Government is accused of any offence alleged to have been committed by him while acting or purporting to act in the discharge of his official duty, no Court shall take cognizance of such offence except with the previous sanction save as otherwise provided in the Lokpal and Lokayuktas Act, 2013—

- (a) in the case of a person who is employed or, as the case may be, was at the time of commission of the alleged offence employed, in connection with the affairs of the Union, of the Central Government;
- (b) in the case of a person who is employed or, as the case may be, was at the time of commission of the alleged offence employed, in connection with the affairs of a State, of the State Government:

Provided that where the alleged offence was committed by a person referred to in clause (b) during the period while a Proclamation issued under clause (1) of Article 356 of the Constitution was in force in a State, clause (b) will apply as if for the expression "State Government" occurring therein, the expression "Central Government" were substituted.

Explanation.—For the removal of doubts it is hereby declared that no sanction shall be required in case of a public servant accused of any offence alleged to have been committed under Section 166-A, Section 166-B, Section 354, Section 354-A, Section 354-B, Section 354-C, Section 354-D, Section 370, Section 375, Section 376, Section 376-A, Section 376-AB, Section 376-C, Section 376-D, Section 376-DA, Section 376-DB] or Section 509 of the Indian Penal Code (45 of 1860).

(2) No Court shall take cognizance of any offence alleged to have been committed by any member of the Armed Forces of the Union while acting or purporting to act in the discharge of his official duty, except with the previous sanction of the Central Government.

(3) The State Government may, by notification, direct that the provisions of sub-section (2) shall apply to such class or category of the members of the Forces charged with the maintenance of public order as may be specified therein, wherever they may be serving, and thereupon the provisions of that sub-section will apply as if for the expression "Central Government" occurring therein, the expression "State Government" were substituted.

(3-A) Notwithstanding anything contained in sub-section (3), no court shall take cognizance of any offence, alleged to have been committed by any member of the Forces charged with the maintenance of public order in a State while acting or purporting to act in the discharge of his official duty during the period while a Proclamation issued under clause (1) of Article 356 of the Constitution was in force therein, except with the previous sanction of the Central Government.

(3-B) Notwithstanding anything to the contrary contained in this Code or any other law, it is hereby declared that any sanction accorded by the State Government or any cognizance taken by a court upon such sanction, during the period commencing on the 20th day of August, 1991 and ending with the date immediately preceding the date on which the Code of Criminal Procedure (Amendment) Act, 1991, receives the assent of the President, with respect to an offence alleged to have been committed during the period while a Proclamation issued under clause (1) of Article 356 of the Constitution was in force in the State, shall be invalid and it shall be competent for the Central Government in such matter to accord sanction and for the court to take cognizance thereon.

(4) The Central Government or the State Government, as the case may be, may determine the person by whom, the manner in which, and the offence or offences for which, the prosecution of such Judge, Magistrate or public servant is to be conducted, and may specify the Court before which the trial is to be held."

Section 197 of Cr.P.C. has borne interpretation by the Apex Court in plethora of cases, a few of which I deem it appropriate to notice.

10.1. The Apex Court in **A. SRINIVASULU v. STATE OF T.N.**³, observes as follows:

"....."

Part I (Revolving around Section 197 of the Code)

32. There is no dispute about the fact that A-1 to A-4, being officers of a company coming within the description contained in the Twelfth item of S. 21 of the IPC, were 'public servants' within the definition of the said expression under S. 21 of the IPC. A-1 to A-4 were also public servants within the meaning of the expression under S. 2(c)(iii) of the PC Act. Therefore, there is a requirement of previous sanction both under S. 197(1) of the Code and under S. 19(1) of the PC Act, for prosecuting A-1 to A-4 for the offences punishable under the IPC and the PC Act.

33. Until the amendment to the PC Act under the Prevention of Corruption (Amendment) Act, 2018 (Act 16 of 2018), with effect from 26-7-2018, the requirement of a previous sanction under S. 19(1)(a) was confined only to a person "**who is employed**". On the contrary, S. 197(1) made the requirement of previous sanction necessary, both in respect of "any person who is" and in respect of "any person who was" employed. By the amendment under Act 16 of 2018, S. 19(1)(a) of the PC Act was suitably amended so that previous sanction became necessary even in respect of a person who "was employed at the time of commission of the offence".

34. The case on hand arose before the coming into force of the Prevention of Corruption (Amendment) Act, 2018 (Act 16 of 2018). Therefore, no previous sanction under S. 19(1) of the PC Act was necessary insofar as A-1 was concerned, as he had retired by the time a final report was filed. He actually retired on 31-8-1997, after 7 months of registration of the FIR (31-1-1997) and 5 years before the filing of the final report (16-7-2002) and 6 years before the Special Court took cognizance (4-7-2003). But previous sanction under S. 19(1) of the PC Act was required in

³ (2023) 13 SCC 705

respect of A-3 and A-4, as they were in service at the time of the Special Court taking cognizance. Therefore, the Agency sought sanction, but the Management of BHEL refused to grant sanction not once but twice, insofar as A-3 and A-4 are concerned.

35. It is by a quirk of fate or the unfortunate circumstances of having been born at a time (and consequently retiring at a particular time) that the benevolence derived by A- 3 and A-4 from their employer, was not available to A-1. Had he continued in service, he could not have been prosecuted for the offences punishable under the PC Act, in view of the stand taken by BHEL.

36. It appears that BHEL refused to accord sanction by a letter dated 24-11-2000, providing reasons, but the CVC insisted, vide a letter dated 8-2-2001. In response to the same, a fresh look was taken by the CMD of BHEL. Thereafter, by a decision dated 2-5-2001, he refused to accord sanction on the ground that it will not be in the commercial interest of the Company nor in the public interest of an efficient, quick and disciplined working in PSU.

37. The argument revolving around the necessity for previous sanction under S. 197(1) of the Code, has to be considered keeping in view the above facts. It is true that the refusal to grant sanction for prosecution under the PC Act in respect of A-3 and A-4 may not have a direct bearing upon the prosecution of A-1. But it would certainly provide the context in which the culpability of A-1 for the offences both under the IPC and under the PC Act has to be determined.

38. It is admitted by the respondent-State that no previous sanction under S. 197(1) of the Code was sought for prosecuting A-1. The stand of the prosecution is that the previous sanction under S. 197(1) may be necessary only when the offence is allegedly committed "while acting or purporting to act in the discharge of his official duty". Almost all judicial precedents on S. 197(1) have turned on these words. Therefore, we may now take a quick but brief look at some of the decisions.

39. *Dr Hori Ram Singh v. The Crown*³ is a decision of the Federal Court, cited with approval by this court in several

decisions. It arose out of the decision of the Lahore High Court against the decision of the Sessions Court which acquitted the appellant of the charges under Ss. 409 and 477-A IPC for want of consent of the Governor. Sir S. Varadachariar, with whose opinion Gwyer C.J., concurred, examined the words, "any act done or purporting to be done in the execution of his duty" appearing in S. 270(1) of the Government of India Act, 1935, which required the consent of the Governor. **The Federal Court observed at the outset that this question is substantially one of fact, to be determined with reference to the act complained of and the attendant circumstances.**

40. The Federal Court then referred by way of analogy to a number of rulings under S. 197 of the Code and held as follows:—

"The reported decisions on the application of S. 197 of the Criminal Procedure Code are not by any means uniform. In most of them, the actual conclusion will probably be found to be unexceptionable, in view of the facts of each case; but, in some, the test has been laid down in terms which it is difficult to accept as exhaustive or correct. Much the same may be said even of decisions pronounced in England, on the language, of similar statutory provisions (see *observations in Booth v. Clive*). It does not seem to me necessary to review in detail the decisions given under S. 197 of the Criminal Procedure Code which may roughly be classified as falling into three groups, so far as they attempted to state something in the nature of a test. In one group of cases, it is insisted that there must be something in the nature of the act complained of that attaches it to the official character of the person doing it: cf. *In re Sheik Abdul Khadir Saheb; Kamisetty Raja Rao v. Ramaswamy, Amanat Ali v. King-Emperor, King-Emperor v. Maung Bo Maung and Gurushidayya Shantivirayya Kulkarni v. King-Emperor*. In another group, more stress has been laid on the circumstance that the official character or status of the accused gave him the opportunity to commit the offence. It seems to me that the first is the correct view. In the third group of cases, stress is laid almost exclusively on the fact that it was at a time when the accused was engaged in his official duty that the alleged offence was said to have been committed [see *Gangaraju v. Venki*, quoting from Mitra's Commentary on the (Criminal Procedure Code)]. The use of the expression "while acting" etc., in S. 197 of the Criminal Procedure Code (particularly its introduction by way of amendment in 1923) has been held to lend some support to this view. While I do not wish to ignore the significance of the time

factor, it does not seem to me right to make it the test. To take an illustration suggested in the course of the argument, if a medical officer, while on duty in the hospital, is alleged to have committed rape on one of the patients or to have stolen a jewel from the patient's person, it is difficult to believe that it was the intention of the Legislature that he could not be prosecuted for such offences except with the previous sanction of the Local Government"

41. It is seen from the portion of the decision extracted above that the Federal Court categorised in *Dr Hori Ram Singh* (supra), the decisions given under S. 197 of the Code into three groups namely **(i) cases where it was held that there must be something in the nature of the act complained of that attaches it to the official character of the person doing it; (ii) cases where more stress has been laid on the circumstance that the official character or status of the accused gave him the opportunity to commit the offence; and (iii) cases where stress is laid almost exclusively on the fact that it was at a time when the accused was engaged in his official duty that the alleged offence was said to have been committed.** While preferring the test laid down in the first category of cases, the Federal Court rejected the test given in the third category of cases by providing the illustration of a medical officer committing rape on one of his patients or committing theft of a jewel from the patient's person.

42. In *Matajog Dobey v. H.C. Bhari*⁴ a Constitution Bench of this Court was concerned with the interpretation to be given to the words, "any offence alleged to have been committed by him while acting or purporting to act in the discharge of his official duty" in S. 197 of the Code. After referring to the decision in *Dr Hori Ram Singh*, the Constitution Bench summed up the result of the discussion, in paragraph 19 by holding:

"There must be a reasonable connection between the act and the discharge of official duty; the act must bear such relation to the duty that the accused could lay a reasonable, but not a pretended or fanciful claim, that he did it in the course of the performance of his duty."

43. In *State of Orissa through Kumar Raghvendra Singh v. Ganesh Chandra Jew*⁵, a two Member Bench of this Court explained that the protection under S. 197 has certain limits and that it is available only when the alleged act is reasonably connected with the discharge of his official duty and is not merely a cloak for doing the objectionable act. The Court also explained that if in doing his official duty, he acted in excess of his duty, but there is a reasonable connection between the act and the performance of the official duty, the excess will not be a sufficient ground to deprive the public servant of the protection.

44. The above decision in *State of Orissa* (supra) was followed (incidentally by the very same author) in *K. Kalimuthu v. State by DSP*⁶ and *Rakesh Kumar Mishra v. State of Bihar*⁷.

45. In *Devinder Singh v. State of Punjab through CBI*⁸, this Court took note of almost all the decisions on the point and summarized the principles emerging therefrom, in paragraph 39 as follows:

“**39.** The principles emerging from the aforesaid decisions are summarised hereunder:

39.1. Protection of sanction is an assurance to an honest and sincere officer to perform his duty honestly and to the best of his ability to further public duty. However, authority cannot be camouflaged to commit crime.

39.2. Once act or omission has been found to have been committed by public servant in discharging his duty it must be given liberal and wide construction so far its official nature is concerned. Public servant is not entitled to indulge in criminal activities. To that extent S. 197 CrPC has to be construed narrowly and in a restricted manner.

39.3. Even in facts of a case when public servant has exceeded in his duty, if there is reasonable connection it will not deprive him of protection under S. 197 CrPC. There cannot be a universal rule to determine whether there is reasonable nexus between the act done and official duty nor is it possible to lay down such rule.

39.4. In case the assault made is intrinsically connected with or related to performance of official duties, sanction would be necessary under S. 197 CrPC, but such relation to duty should not be pretended or fanciful claim. The offence must be directly and reasonably connected with official duty to require sanction. It is no part of official duty to commit offence. In case offence was incomplete without proving, the official act, ordinarily the provisions of S. 197 CrPC would apply.

***"

46. In *D. Devaraja v. Owais Sabeer Hussain*⁹, this Court explained that **sanction is required not only for acts done in the discharge of official duty but also required for any act purported to be done in the discharge of official duty and/or act done under colour of or in excess of such duty or authority. This Court also held that to decide whether sanction is necessary, the test is whether the act is totally unconnected with official duty or whether there is a reasonable connection with the official duty.**

47. Keeping in mind the above principles, if we get back to the facts of the case, it may be seen that the primary charge against A-1 is that with a view to confer an unfair and undue advantage upon A-5, he directed PW 16 to go for limited tenders by dictating the names of four bogus companies, along with the name of the chosen one and eventually awarded the contract to the chosen one. It was admitted by the prosecution that at the relevant point of time, the Works Policy of BHEL marked as Exhibit P-11, provided for three types of tenders, namely (i) Open Tender; (ii) Limited/Restricted Tender; and (iii) Single Tender.

48. Paragraph 4.2.1 of the Works Policy filed as Ext. P-11 and relied upon by the prosecution laid down that as a rule, only works up to Rs 1,00,000 should be awarded by Restricted Tender. However, paragraph 4.2.1 also contained a rider which reads as follows:

"4.2.1. ... However even in cases involving more than Rs 1,00,000 if it is felt necessary to resort to Restricted Tender due to urgency or any other reasons it would be open to the General Managers or other officers authorised for this purpose to do so after recording reasons therefor."

49. Two things are clear from the portion of the Works Policy extracted above. One is that a deviation from the rule was permissible. The second is that even General Managers were authorised to take a call, to deviate from the normal rule and resort to Restricted Tender.

50. Admittedly, A-1 was occupying the position of Executive Director, which was above the rank of a General Manager. According to him he had taken a call to go for Restricted Tender, after discussing with the Chairman and Managing Director. The Chairman and Managing Director, in his evidence as PW 28, denied having had any discussion in this regard.

51. For the purpose of finding out whether A-1 acted or purported to act in the discharge of his official duty, it is enough for us to see whether he could take cover, rightly or wrongly, under any existing policy. Paragraph 4.2.1 of the existing policy extracted above shows that A-1 at least had an arguable case, in defence of the decision he took to go in for Restricted Tender. Once this is clear, his act, even if alleged to be lacking in bona fides or in pursuance of a conspiracy, would be an act in the discharge of his official duty, making the case come within the parameters of S. 197(1) of the Code. Therefore, the prosecution ought to have obtained previous sanction. The Special Court as well as the High Court did not apply their mind to this aspect.

52. Shri Padmesh Mishra, learned counsel for the respondent placed strong reliance upon the observation contained in paragraph 50 of the decision of this Court in *Parkash Singh Badal v. State of Punjab*¹⁰. It reads as follows:

"50. The offence of cheating under S. 420 or for that matter offences relatable to Ss. 467, 468, 471 and 120-B can by no stretch of imagination by their very nature be regarded as having been committed by any public servant while acting or purporting to act in discharge of official duty. In such cases, official status only provides an opportunity for commission of the offence."

53. On the basis of the above observation, it was contended by the learned counsel for the respondent that any act done by a public servant, which constitutes an offence of cheating, cannot be taken to have been committed while acting or purporting to act in the discharge of official duty.

54. But the above contention in our opinion is farfetched. The observations contained in paragraph 50 of the decision in *Parkash Singh Badal* (supra) are too general in nature and cannot be regarded as the ratio flowing out of the said case. If by their very nature, the offences under Ss. 420, 468, 471 and 120-B cannot be regarded as having been committed by a public servant while acting or purporting to act in the discharge of official duty, the same logic would apply with much more vigour in the case of offences under the PC Act. S. 197 of the Code does not carve out any group of offences that will fall outside its purview. Therefore, the observations contained in para 50 of the decision in *Parkash Singh Badal* cannot be taken as carving out an exception judicially, to a statutory prescription. In fact, *Parkash Singh Badal* cites with approval the other decisions (authored by the very same learned Judge) where this Court made a distinction between an act, though in excess of the duty, was reasonably connected with the discharge of official duty and an act which was merely a cloak for doing the objectionable act. Interestingly, the proposition laid down in *Rakesh Kumar Mishra* (supra) was distinguished in paragraph 49 of the decision in *Parkash Singh Badal*, before the Court made the observations in paragraph 50 extracted above.

55. No public servant is appointed with a mandate or authority to commit an offence. Therefore, if the observations contained in paragraph 50 of the decision in *Parkash Singh Badal* are applied, any act which constitutes an offence under any statute will go out of the purview of an act in the discharge of official duty. The requirement of a previous sanction will thus be rendered redundant by such an interpretation.

56. It must be remembered that in this particular case, the FIR actually implicated only four persons, namely PW 16, A-3, A-4 and A-5. A-1 was not implicated in the FIR. It was only after a confession statement was made by PW-16 in the year 1998 that A-1 was roped in. The allegations against A-1 were that he got into a criminal conspiracy with the others to commit these offences. But the Management of BHEL refused to grant sanction for prosecuting A-3 and A-4, twice, on the ground that the decisions taken were in the realm of commercial wisdom of the Company. **If according to the Management of the Company, the very same act of the co-conspirators fell in the realm of commercial wisdom, it is inconceivable that the act of A-1, as part of the criminal conspiracy, fell outside the discharge of his public duty, so as to disentitle him for protection under S. 197(1) of the Code.**

57. In view of the above, we uphold the contention advanced on behalf of A-1 that the prosecution ought to have taken previous sanction in terms of S. 197(1) of the Code, for prosecuting A-1, for the offences under the IPC."

10.2. The Apex Court, in **SUNEETI TOTEJA v. STATE OF UTTAR PRADESH**⁴, observes as follows:

"....

24. The question therefore is whether the sanction was necessary in the present case for the prosecution of the appellant, or whether the Magistrate was correct in taking cognizance against the appellant without there being any sanction.

25. For the sake of convenience, the provisions of Section 197 CrPC are reproduced hereinunder:

"197. Prosecution of Judges and public servants.—(1) When any person who is or was a Judge or Magistrate or a public servant not removable from his office save by or with the sanction of the Government is

⁴2025 SCC OnLine SC 433

accused of any offence alleged to have been committed by him while acting or purporting to act in the discharge of his official duty, no Court shall take cognizance of such offence except with the previous sanction save as otherwise provided in the Lokpal and Lokayuktas Act, 2013—

(a) in the case of a person who is employed or, as the case may be, was at the time of commission of the alleged offence employed, in connection with the affairs of the Union, of the Central Government;

(b) in the case of a person who is employed or, as the case may be, was at the time of commission of the alleged offence employed, in connection with the affairs of a State, of the State Government:

Provided that where the alleged offence was committed by a person referred to in clause (b) during the period while a Proclamation issued under clause (1) of article 356 of the Constitution was in force in a State, clause (b) will apply as if for the expression "State Government" occurring therein, the expression "Central Government" were substituted.

Explanation.—For the removal of doubts it is hereby declared that no sanction shall be required in case of a public servant accused of any offence alleged to have been committed under section 166A, section 166B, section 354, section 354A, section 354B, section 354C, section 354D, section 370, section 375, section 376A, section 376AB, section 376C, section 376D, section 376DA, section 376DB or section 509 of the Penal Code, 1860 (45 of 1860).

(2) No Court shall take cognizance of any offence alleged to have been committed by any member of the Armed Forces of the Union while acting or purporting to act in the discharge of his official duty, except with the previous sanction of the Central Government.

(3) The State Government may, by notification, direct that the provisions of sub-section (2) shall apply to such class or category of the members of the Forces charged with the maintenance of public order as may be specified therein, wherever they may be serving, and thereupon the provisions of that subsection will apply as if for the expression "Central Government" occurring

therein, the expression "State Government" were substituted.

(3A) Notwithstanding anything contained in subsection (3), no court shall take cognizance of any offence, alleged to have been committed by any member of the Forces charged with the maintenance of public order in a State while acting or purporting to act in the discharge of his official duty during the period while a Proclamation issued under clause (1) of article 356 of the Constitution was in force therein, except with the previous sanction of the Central Government.

(3B) Notwithstanding anything to the contrary contained in this Code or any other law, it is hereby declared that any sanction accorded by the State Government or any cognizance taken by a court upon such sanction, during the period commencing on the 20th day of August, 1991 and ending with the date immediately preceding the date on which the Code of Criminal Procedure (Amendment) Act, 1991 (43 of 1991), receives the assent of the President, with respect to an offence alleged to have been committed during the period while a Proclamation issued under clause (1) of article 356 of the Constitution was in force in the State, shall be invalid and it shall be competent for the Central Government in such matter to accord sanction and for the court to take cognizance thereon.

(4) The Central Government or the State Government, as the case may be, may determine the person by whom, the manner in which, and the offence or offences for which, the prosecution of such Judge, Magistrate or public servant is to be conducted, and may specify the Court before which the trial is to be held."

26. The object and purpose of the aforesaid provision was recently reiterated by this Court in the case of *Gurmeet Kaur v. Devender Gupta*, 2024 SCC OnLine SC 3761, which reads as follows:

"22. ... the object and purpose of the said provision is to protect officers and officials of the State from unjustified criminal prosecution while they discharge their duties within the scope and ambit of their powers entrusted to them. A reading

of Section 197 of the CrPC would indicate that there is a bar for a Court to take cognizance of such offences which are mentioned in the said provision except with the previous sanction of the appropriate government when the allegations are made against, *inter alia*, a public servant. There is no doubt that in the instant case the appellant herein was a public servant but the question is, whether, while discharging her duty as a public servant on the relevant date, there was any excess in the discharge of the said duty which did not require the first respondent herein to take a prior sanction for prosecuting the appellant herein. **In this regard, the salient words which are relevant under subsection (1) of Section 197 are "is accused of any offence alleged to have been committed by him while acting or purporting to act in the discharge of his official duty, no Court shall take cognizance of such offence except with the previous sanction".** Therefore, for the purpose of application of Section 197, a *sine qua non* is that the public servant is accused of any offence which had been committed by him in "discharge of his official duty". The said expression would clearly indicate that Section 197 of the CrPC would not apply to a case if a public servant is accused of any offence which is *de hors* or not connected to the discharge of his or her official duty. However, there are a line of judgments which have considered this expression in two different ways which we shall now advert to."

27. In *Amod Kumar Kanth v. Association of Victim of Uphaar Tragedy*, 2023 SCC OnLine SC 578 disposed of by a three-Judge Bench of this Court on 20.04.2023, of which one of us (Nagarathna, J.) was a member, it was observed that the question of cognizance being taken in the absence of sanction and thereby Section 197 of the CrPC being flouted is not to be conflated and thereby confused with the question as to whether an offence has been committed. The salutary purpose behind Section 197 of the CrPC is protection being accorded to public servants. In paragraphs 28, 29 and 31, it was observed as under:

"(28) The State functions through its officers. Functions of the State may be sovereign or not sovereign. But each of the functions performed by every

public servant is intended to achieve public good. It may come with discretion. The exercise of the power cannot be divorced from the context in which and the time at which the power is exercised or if it is a case of an omission, when the omission takes place.

(29) The most important question which must be posed and answered by the Court when dealing with the argument that sanction is not forthcoming is whether the officer was acting in the exercise of his official duties. It goes further. Even an officer who acts in the purported exercise of his official power is given the protection under Section 197 of the Cr. P.C. This is for good reason that the officer when he exercises the power can go about exercising the same fearlessly no doubt with bona fides as public functionaries can act only bona fide. In fact, the requirement of the action being bona fide is not expressly stated in Section 197 of the Cr. P.C., though it is found in many other statutes protecting public servants from action, civil and criminal against them.

x x x x

(31) One ground which has found favour with the High Court against the appellant is that the appellant, according to the High Court, could raise the issue before the Magistrate.

(32) Here we may notice one aspect. When the question arises as to whether an act or omission which constitutes an offence in law has been done in the discharge of official functions by a public servant and the matter is under a mist and it is not clear whether the act is traceable to the discharge of his official functions, the Court may in a given case tarry and allow the proceedings to go on. Materials will be placed before the Court which will make the position clear and a delayed decision on the question may be justified. **However, in a case where the act or the omission is indisputably traceable to the discharge of the official duty by the public servant, then for the Court to not accept the objection against cognizance being taken would clearly defeat the salutary purpose which underlies Section 197 of the Cr. P.C.** It all depends on the facts and therefore, would have to be decided on a case-to-case basis."

It was concluded that learned Magistrate had erred in the facts of the said case in taking cognizance against the appellant therein contrary to the mandate of Section 197 of the CrPC and on that short ground alone, the appeal was allowed and the proceedings challenged in Section 482 CrPC were quashed. However, it was observed that the same would not stand in the way of the competent authority taking a decision in the matter and/or granting sanction for prosecuting the appellant therein in accordance with law.

28. In another case titled *Amrik Singh v. The State of PEPSU*, AIR 1955 SC 309, this Court explained the scope of Section 197 of CrPC as follows:

"8. ... It is not every offence committed by a public servant that requires sanction for prosecution under section 197(1) of the Code of Criminal Procedure; nor even every act done by him while he is actually engaged in the performance of his official duties; but if the act complained of is directly concerned with his official duties so that, if questioned, it could be claimed to have been done by virtue of the office, then sanction would be necessary; and that would be so, irrespective of whether it was, in fact, a proper discharge of his duties, because that would really be a matter of defence on the merits, which would have to be investigated at the trial, and could not arise at the stage of the grant of sanction, which must precede the institution of the prosecution."

The Court thereunder further concluded that:

"12 ... The result then is that whether sanction is necessary to prosecute a public servant on a charge of criminal misappropriation, will depend on whether the acts complained of hinge on his duties as a public servant. If they do, then sanction is requisite. But if they are unconnected with such duties, then no sanction is necessary."

29. As per the aforementioned proposition, it is only to be seen if the accused public servant was acting in the

performance of his/her official duties, and if the answer is in the affirmative, then prior sanction for their prosecution is a condition precedent to the cognizance of the cases against them by the courts. It is therefore largely a disputed question of fact here and not a question of law. However, this fact of appellant herein acting in her official capacity is not seriously contested by the respondents herein. In the instant case, the appellant had filed the counter affidavit and interacted with the complainant in her capacity of a Presiding Officer, ICC. **The correctness of the allegations with regard to the conduct of the appellant need not be ascertained herein by this Court but the fact that she was acting in her official duty is sufficient to hold that a prior sanction from the department was in fact necessary before the Magistrate taking cognizance against her. The Magistrate therefore erred in proceeding to take cognizance against the appellant without the sanction for prosecution being received from BIS, and since BIS has eventually refused to grant sanction for the prosecution of the appellant, the prosecution against the appellant could not have been sustained.**

....

32. Therefore, we are of the opinion that the learned Magistrate was not right in taking cognizance of the offence against the appellant herein without there being a sanction for prosecution granted by the competent authority. Further, the High Court erred in not considering the fact that the sanction for prosecution was not granted by the competent authority under Section 197 of the CrPC and eventually the sanction was expressly denied by the competent authority with respect to the allegations against the appellant. **The necessary sanction not having been granted has vitiated the very initiation of the criminal proceeding against the appellant herein. Consequently, the chargesheet, the summoning order and the consequent steps, if any, taken by the trial court pursuant to the same are liable to be quashed qua the appellant herein and are thus quashed."**

(Emphasis supplied at each instance)

In the light of the law as laid down by the Apex Court noted hereinabove, what would unmistakably emerge is obliteration of the order of taking cognizance, passed against the public servants in these cases. The cognizance order, in these cases, admittedly does not refer to any sanction being obtained nor the learned Additional State Public Prosecutor submits that any sanction is granted by the Competent Authority to prosecute public servants who are accused Nos. 1, 4, 8, 9, 12, 16, 17 and 19. Therefore, the order of taking cognizance suffers from two illegalities viz., (i) it bears no application of mind and (ii) cognizance is taken against public servants without there being a sanction under Section 197 of the Cr.P.C.

11. In the light of the order suffering from the aforesaid twin illegalities, the inevitable conclusion would be their obliteration. However, the complaint so made, the investigation so conducted and the charge sheet drawn cannot be found fault with at this stage, as they are shrouded with seriously disputed questions of fact. Therefore, liberty would be reserved to the petitioners to knock at the doors of the appropriate *fora* in the event of need in

future. Wherefore, while sustaining the complaint and the charge sheet so filed, the order of taking cognizance on the aforesaid twin illegalities needs to be obliterated.

12. For the aforesaid reasons, the following:

ORDER

- (i) Criminal Petitions are **allowed in part**. The order of taking cognizance in each of the cases stand obliterated.
- (ii) Matters are remitted back to the hands of the concerned Court for two actions viz.,
 - (a) Redrawing the order of taking cognizance by an order which will bear application of mind;
 - (b) Taking cognizance against public servants only if an order of sanction is placed before the Court by the prosecution.
- (iii) The prosecution is at liberty to seek and obtain sanction from the hands of the Competent Authority and place it

before the concerned Court. Once sanction is obtained and placed before the concerned Court, the concerned Court is at liberty to proceed further from the stage of taking cognizance. Same goes with private persons who are accused. The proceedings will continue from the stage of taking cognizance, bearing in mind the observations made in the course of the order.

Consequently, pending applications if any, also stand disposed.

**Sd/-
(M.NAGAPRASANNA)
JUDGE**

Bkp
CT:MJ/SS